

رہاورد معرفت

سید عبدالعلی عظیمی

سرشناسه	: عظیمی، سید عبدالعلی، ۱۳۰۳-۱۳۸۸.
عنوان و نام پدیدآور	: رهاورد معرفت / سید عبدالعلی عظیمی.
مشخصات نشر	: تهران: هزارتو، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۲۷۸ ص. ۱۳، ۵۰×۲۱، ۵ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۹۵۹۰۰-۸-۹
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیا.
موضوع	: فلسفه‌ی اسلامی
موضوع	: شیعه - عقاید
موضوع	: اسلام و آموزش و پرورش
رده‌ی کنگره	: BBR۱۴
ده‌بندی دیوینی	: ۱۸۹،۱
شابک شناسایی ملی	: ۶۱۰۵۰۷۵
Islamic Philosophy	
Sh'ia - Doctrines	
Islamic Education	

رهاورد معرفت

سید عبدالعلی عظیمی

نسخه ۱۰۰۰

بهار ۱۳۹۹

احسان اسلامی، سید احسان الله عظیمی

غزال

۹۷۸-۶۲۲-۹۵۹۰۰-۸-۹

نویسنده

تیراژ

چاپ اول

ویراستاران

لینوگرافی، چاپ و صحافی

شابک

همه‌ی حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.



www.hzrto.com

۵۵۰۰ تومان

فهرست

۱۱	پیشگفتار
۱۷	مقدمه
۲۳	ظاهر تکوین
۲۳	علت تکوین
۲۵	کیفیت تکوین
۲۶	آغاز تکوین
۲۶	مدار تعالیم انبیا
۲۷	تجلی حب در تعالیم اسلامی
۳۰	فطرت
۳۴	در تکوین، بیماری وجود ندارد
۳۵	توحید در تکوین
۴۰	توحید در جوامع بشری (جامعه‌ی توحیدی).

۴۱	خصایص جامعه‌ی توحیدی
۴۵	پیغمبر و مسئله‌ی «أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ»
۴۸	جبر در تکوین
۵۰	ذره و حب
۵۲	په‌ی شریفه‌ی نور
۵۹	ذره
۶۱	حب چیست؟
۶۴	مراتب و درجات عوالم وجود
۷۲	حقیقت قرآن بر آنست
۷۵	برزخ، ملکوت، مثال
۸۴	انسان
۹۱	مقام خلیفه‌اللّهی
۹۳	خلیفة‌الله: انسان کامل است
۹۴	آینه‌ی وجود
۹۹	مفهوم تعلیم اسمای الهی به آدم علیه السلام
۱۰۳	شناخت انسان
۱۰۶	اهمیت معرفت نفس
۱۰۸	نفس آدمی
۱۱۰	عقل آدمی

۱۱۲	صحنه‌ی برخورد قوا
۱۱۶	حالات نفس
۱۱۸	نفس اماره
۱۲۶	نفس ملهمه
۱۲۹	حائذ آفات نفس
۱۳۴	نفس مطمئنه
۱۳۸	اعجوبه‌ی خلقت
۱۴۲	ابلیس و لشکریان ابریس
۱۴۸	شناخت واقعی شخص انسان
۱۵۱	مولود فطرت
۱۵۹	بیماری‌های درونی
۱۶۳	بیماری سرطان گونه در فطرت آدمی
۱۶۶	علائم وجود بیماری‌های درونی
۱۷۰	علم و اقسام آن
۱۷۴	علم الابدان
۱۷۵	علم الادیان
۱۷۹	شرایط و لوازم تحصیل علم دین
۱۸۲	گروه اول
۱۸۴	گروه دوم

۱۸۹	از تقلید تا اجتهاد
۲۰۲	گروه سوم
۲۰۵	شریعت نبوی یا علم الیقین
۲۰۷	تقسیمات موضوعی علم الیقین یا شریعت نبوی
۲۰۸	وظیفه‌ی هر مسلمان در علم الیقین در اصول عقاید
۲۱۳	معرفت اقسام آن
۲۱۷	در باب معرفت
۲۱۸	معرفت، عبادت، عادت
۲۲۲	وظیفه‌ی هر مسلمان در علم الیقین در احکام عبادی
۲۲۳	وظیفه‌ی هر مسلمان در علم الیقین در اخلاق اسلامی
۲۲۴	علائم و آثار نفس اماره
۲۲۶	واکنش‌های مختلف در برابر این آثار
۲۳۱	علم حقیقی
۲۳۶	فیض عام و فیض خاص
۲۳۸	فیض خاص
۲۴۴	ولایت و ولی
۲۴۶	شناخت و معرفت ولایت مطلقه‌ی کلیه‌ی الهیه
۲۵۱	ولایت جزئیه
۲۵۳	بعثت انبیا؛ برای اصلاح جوامع بشری

- دوره‌ی نبوت ۲۶۳
- دوره‌ی ولایت جزئیه ۲۶۳
- ولایت جزئیه، عرضی و اکتسابی است ۲۶۴
- ولایت جزئیه در دوران قبل و بعد از دوره‌ی خاتمیت ۲۶۵
- هدف از برنامه‌ی تعلیم و تربیت در فرهنگ ولایت ۲۷۱
- ویژگی های علم، معلّم و متعلّم در فرهنگ ولایت ۲۷۲
- کیفیت و برنامه‌ی تعلیم و تربیت ۲۷۶
- چطور و چگونه ۲۷۷

پیشگفتار

هو الولی الرحیم معلم راستین

استوار و با هیبت و سر عبدی حال نرم و مهربان گام می زد و سخن می گفت، چنان که این صفات زبان اصلی شما را پدید می آید. استواری و هیبت، از مقام بلند معنوی اش بود و نرمی و مهربانی، میراث بندگی و ایمانش که بندگان رحمان آن کسان اند که بر زمین نرم گام می زنند.^(۱)

گوهر مهر و معنوی ساحت های گوناگون زبان را بر او گشوده بود. استادان از گنجینه ی پر بار زبان بهره می جستند و در این رهگذر شیوه ای شیوا داشت. گاه با نگاهی ژرف بی هیچ واژه ای سخن می گفت و زمانی با فروهشتن چشم و نگرستن بر افق دور، معنی پنهان دل را عیان می کرد. اگر این دو مناسب مقتضای حال نبود، با نفسی عمیق و حرکتی به زبون به سر و بدن و دست ها آنچه را بایست بگوید می گفت. خوب می دانست که کنایه رساتر از تصریح است.^(۲)

(۱) «و عبَادُ الرَّحْمَنِ الذِّیْنَ یَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا» و بندگان خدای رحمان کسانی اند که روی زمین فروتنانه گام برمی دارند و چون نادانان ایشان را مخاطب سازند، سلیمان پاسخ می دهند. (فرقان (۲۵): ۶۳)

(۲) «الْكِنَايَةُ أَمْلَغُ مِنَ التَّصْرِیحِ»

اما اگر مخاضب کند بود و دریافتش ناتوان، با شیوه‌ای منظمی از تمام ابزارها بهره می‌برد و حق سخن و معنمی را ادا می‌کرد.

حق می‌گفت و به حق پایبند بود و در این وصف حقانی با هیچ‌کس ولو دوستان نزدیک و کهن، تعارف و مجامله نداشت. نمی‌ترسید که آن گفتار صواب به زیانش تمام شود؛^(۱) که او ایمانی استوار بر پایه‌های دانش و بینش داشت.

سخن از زنده‌یاد استاد سید عبدالعلی عظیمی است. معلمی بزرگ با کارنامه‌ای گران‌بیار و درخشان که خدمات ارزنده‌ی او بر صفحه‌ی روزگار و بالاتر از آن در پیشگاه پروردگار عالم، ماندگار و ثواب‌آفرین خواهد بود.

استاد عظیمی از نسل پاک معلّمانی بود که صبر بسیار نباید تا باز دیگر چنین مردان مریّی در میدان علم و فرهنگ ایران پدیدار شوند. نسلی که به معنی واقعی معلّم و د و فرق بسیار است میان معلّم و کسی که مهارت و دانشی به دیگران انتقال دهد.

معلّم، آمیزه‌ای از کون و علّم و عشق و اخلاق است و با کیمیای عشق پدرا نه و اخلاق پیامبرانه، ناسی نادانی را به نور دانایی می‌زداید و در این سفر روحانی آن چنان نقش آفرینی می‌کند که نوسفر نوپای او همچون سالکی الهی، خرده‌خرده به نظر پاک خویش باز می‌گردد و در نهایت به مدینه‌ی فاضله‌ی انسانی با سبیل یابد و اگر راه نیابد از زیبایی و دل‌نوازی آن شهر آرمانی خبری می‌آید. این خبر در قالب انگیزه‌ای توانمند و ماندگار در ژرفنای فطرت او خانه می‌بایند و بالاخره روزی به جهان انسانی رهنمونش می‌کند.

(۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينِ وَالْأَقْرَبِينَ.....

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، پیوسته به عدالت قیام کنید و برای خدا گواهی دهید؛ هرچند به زیان خودتان یا [به زیان] پدر و مادر و خویشان‌اندان [شما] باشد.

(نساء: ۴) (۱۳۵)